

Komisja Krajowa

80-855 Gdańsk, ul. Wały Piastowskie 24
tel. 58/ 308-4480, fax /58 308-4219
sekprez@solidarnosc.org.pl

L.dz. PBE/85620/50/2020

Gdańsk, dnia 13 stycznia 2020 roku

Szanowny Pan

Błażej Poboży

Podsekretarz Stanu

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i

Administracji

Działając z upoważnienia Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” przekazuję opinię do *projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 12 grudnia 2013 roku o cudzoziemcach*. Projekt ma generalnie, charakter porządkujący i ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do regulacji Unii Europejskiej oraz do umów międzynarodowych, którymi zwiazała się Rzeczpospolita Polska. Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” uznaje celowość takich zmian i nie zgłasza zastrzeżeń do większości zapisów proponowanych zmian.

Jednocześnie przedstawiam następujące uwagi:

1. Wprowadzenie wymogu braku uprzedniej karalności za umyślne przestępstwa lub umyślne przestępstwa skarbowe dla pracowników zatrudnionych w instytucjach wskazanych w art. 15a ust.1 ustawy o cudzoziemcach jest zasadne nie tylko z powodu dostosowania polskiego prawa do międzynarodowych zobowiązań Polski, umożliwiając przystąpienie Rzeczypospolitej Polskiej do programu ruchu bezwizowego z USA, lecz zrównuje standardy zatrudnienia we wskazanych instytucjach z ogólnym wymogiem zatrudnienia w służbie cywilnej. Istotne jest, że nowa regulacja znosi wymóg składania przez pracowników i kandydatów do pracy oświadczeń o niekaralności, a obowiązek wystąpienia z zapytaniem do Krajowego Rejestru Karnego nakłada wyłącznie na pracodawcę.

Ważne jest, aby rozporządzenia wykonawcze do ustawy o cudzoziemcach oraz wzory stosownych formularzy nie wprowadzały wymogów bardziej rygorystycznych lub niejednoznacznie sformułowanych pytań do pracowników.

2. Zbędnym się wydaje dodanie ust.6 do art. 60 ustawy o cudzoziemcach, nakładającego na Ministra właściwego do spraw zagranicznych obowiązku informowania Szefa Urzędu ds. cudzoziemców o zawarciu porozumień o reprezentacji wizowej, ponieważ porozumienia takie mają charakter umów międzyrządowych i zgodę na związanie się RP takim porozumieniem wydaje Rada Ministrów RP. Tryb zawierania, ratyfikowania zatwierdzania umów międzynarodowych reguluje zaś Ustawa z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych.
3. Zasadne jest wprowadzenie w ustawie o cudzoziemcach szczególnych terminów rozpatrywania wniosków o wydanie wizej krajowej, z określeniem 15 dni jako standardowych, przy możliwości wydłużenia terminu do 60 dni. Stworzenie możliwości wydłużenia terminu rozpatrywania wniosków o wydanie wizej krajowej pozwoli konsulowi na dokładniejsze sprawdzenie i ocenę ryzyka migracyjnego, w szczególności na zweryfikowanie wiarygodności podmiotu przyjmującego oraz prawidłowości jego działania, co m.in. będzie lepiej chroniło zarówno bezpieczeństwo kraju, jak też krajowy rynek pracy.
4. Określone wątpliwości budzi natomiast odstępianie od określenia terminu na wydanie decyzji o wydaniu wizej krajowej w celu repatriacji oraz w celu przybycia na terytorium RP członka rodziny repatrianta. Przyjmując ze zrozumieniem wieloaspektowość rozpatrywanych wniosków o wydanie wizej repatriacyjnej, należy wszakże zauważyć, że brak określenia terminu na wydanie wizej repatriacyjnej otwiera drogę do nieuzasadnionej przewlekłości postępowania, może podważać zaufanie ze strony uprawnionych do repatriacji osób pochodzenia polskiego do Państwa Polskiego, może w praktyce utrudniać realizację ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji, która deklarując zasadne i szczytne cele nie znajduje odzwierciedlenia w przepisach szczegółowych, a takim jest m.in. określenie terminu wydania wizej repatriacyjnej. Wreszcie, odstępianie od określenia terminu na wydanie decyzji o wydaniu wizej krajowej w celu przybycia na terytorium RP członka rodziny repatrianta wydaje się pozostawać w sprzeczności z Dyrektywą 2003/86/WE w sprawie prawa do łączenia rodzin, określającej 9-miesięczny termin rozpatrzenia.

5. Wprowadzenie zmian do ustawy z dnia 25 czerwca 2015 roku – Prawo konsularne, nakładające na Ministra właściwego do spraw zagranicznych obowiązek prowadzenia skarg dotyczących zachowania personelu konsulatu lub procesu składania wniosków (w praktyce obowiązki te będą realizowane przez urzędy konsularne) spowoduje wzrost obciążenia konsulów dodatkowymi obowiązkami, co powinno znaleźć odzwierciedlenie w OSR ustawy w postaci zwiększenia nakładów finansowych w dziale „sprawy zagraniczne”.

Z poważaniem

Członek Prezydium Komisji Krajowej
NSZZ „Solidarność”

Henryk Nakonieczny